

Nr 258.

Av herr **Karlsson, Gottfrid**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående distriktsveterinärväsendet*.

I proposition nr 153 angående distriktsveterinärväsendet föreslår vederbörande departementschef att Örebro län skall indelas i endast 10 distrikt mot nu 12, på så sätt att dels Odensbackens distrikt skulle läggas till Örebro distrikt, och dels Grythyttedens distrikt skulle sönderdelas och läggas till de angränsande Nora och Kopparbergs distrikt i Örebro län och Filipstads distrikt i Värmlands län.

Beträffande Grythyttedens distrikt har tidigare förelegat ett av medicinalstyrelsen upprättat förslag enligt vilket distriktet skulle delas upp och läggas dels till Kopparbergs distrikt och dels till Nora distrikt. Detta förslag väckte mycken oro och bestämda gensagor från den djurägande befolkningen i de båda vidsträckta kommuner Grythyttan och Hällefors varav distriktet består. Uttalanden med begäran att få behålla veterinärstationen i Grythytted inkom bland annat från kommunalstämman i Grythytted och från socknens nötkreatursförsäkringsförening, likaså från Hällefors kommunalfullmäktige, från Hällefors hästförsäkringsbolag och från Silvergruvans nötkreatursförsäkringsbolag, varjämte 117 djurägare i Hällefors undertecknat en framställning av samma innebörd.

I dessa samstämmiga uttalanden framhåller man, att om detta vidsträckta område skulle läggas till angränsande veterinärdistrikt, skulle mycket kännbara svårigheter uppstå för djurägarna i dessa orter. Genom de stora avstånden till repektive veterinärstationer med alltjämt i dessa trakter rätt obekväma förbindelser skulle veterinärvården mycket eftersättas och i många fall omöjliggöras, särskilt vid olycksfall eller andra akuta tillbud, som nödvändiggjorde snabbt ingripande. Därigenom och genom de under alla förhållanden mycket fördyrade resekostnaderna, vilka i vissa fall kunde komma att tre- å fyrdubblas komme de till största delen av torpare och småbrukare bestående djurägarna i dessa trakter att ekonomiskt hårt betungas. En sådan ökad ekonomisk belastning måste bli mycket kännbar för denna under genomgående knappa existensvillkor levande befolkning. Betydelsen av att äga möjlighet till god sjukdomsbehandling för husdjuren har starkt betonats i de uttalanden som från olika håll inom veterinärdistriktet givit sig tillkänna, och Ortsbefolkningens önskemål härutinnan har markerats och underlättats genom en förordning år i Grythytted anordnad god och lämplig veterinärbostad.

Örebro läns veterinärstyrelse har också genom skrivelse den 21 september 1932 bestämt avstyrkt indragning av veterinärstationen i Grythytted.

Efter sammanträde å länsstyrelsens lokal i Örebro den 26 september 1932 med ombud för ortsmyndigheterna och för lantushållningen intresserade, därvid även medicinalstyrelsen var representerad genom chefen för veterinärbyrån, fann medicinalstyrelsen skälen mot indragning av veterinärstationen i Grythytted så bärande, att styrelsen i sitt definitiva förslag till distriktsindelning bibehöll Grythytted som veterinärstation.

När nu departementschefen föreslår indragning av Grythytteds veterinärdistrikt och antyder en sådan uppdelning av området att någon del skulle läggas till Filipstads distrikt i Värmlands län, så skulle en sådan anordning knappast märkbart kunna förekomma de svårigheter, som förut anförts. Filipstads distrikt är i sig självt så omfattande och veterinärstationen där ligger på så stort avstånd från de orter varom här är fråga att olägenheterna såväl med de alltför stora resekostnaderna som även med den fördröjda sjukvården i allt väsentligt torde bli sådana som i de förut angivna yttrandena påtalats. För att veterinärvården skall kunna inom detta område tillfredställande ombesörjas är det nödvändigt att veterinärstationen i Grythytted bibehålles.

Någon indragning av Odensbackens veterinärdistrikt, som departementschefen nu föreslår, har icke förut varit från något håll ifrågasatt. Motiveringen att de i Örebro stationerade två tjänsteveterinärerna skulle kunna väl ombesörja veterinärvården inom detta distrikt även om därtill lades nuvarande Odensbackens distrikt torde ej vara hållbar, därför att den ene av dessa veterinärer är länsveterinär och måste ägna en del av sin tid åt med denna tjänst förenade göromål, expedition, inspektioner m. m. Den tid som därefter kan bli över torde helt absorberas av det stora Örebrodistriktet i dess nuvarande omfattning. Enligt husdjursräkningen 1927 hade detta distrikt då 3,624 hästar och 19,613 nötkreatur. I enlighet med lantushållningens allmänna utvecklingsriktning torde detta antal ha sedan dess ytterligare ökats och ger fullt arbete åt de båda tjänsteveterinärerna i Örebro.

Odensbackens distrikt är visserligen icke genom sin struktur och utsträckning tungskött på samma sätt som det förut omhandlade bergslagsdistriktet, men där finnas enligt 1927 års husdjursräkning 1,839 hästar och 9,019 nötkreatur, nu säkerligen åtskilligt mera. Den intensiva ladugårdsskötseln med de värdefulla besättningar, som där finnas, påfordra en god och lätt tillgänglig veterinär sakkunskap. Skulle Odensbackens veterinärstation indragas och djurägarna sedan ha att hänvända sig till de redan förut fullt upptagna tjänsteveterinärerna i Örebro måste detta ha till följd fördröjd behandling och vård för de sjuka djuren med de olägenheter och förluster detta ofta måste medföra. Detta kan knappast anses vara en reform i rätt riktning, och därför bör Odensbackens veterinärdistrikt bibehållas.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen måtte på det sättet bifalla Kungl. Maj:ts proposition nr 153 att,

1) Grythyttededs veterinärdistrikt bibehålles;

2) Odensbackens veterinärdistrikt bibehålles;

och att sålunda Örebro län indelas i 12 veterinärdistrikt.

Stockholm den 4 mars 1933.

Gottfr. Karlsson,
Gillberga.

